

resocialisering kan tilholdene ikke antages at have haft, hvorved bemærkes, at de ikke har medført nogen beføjelse for politiet til at meddele pålæg med hensyn til ophold eller arbejde.

Straffelovskommissionen har i en efter justitsministeriets anmodning afgivet udtalelse anbefalet, at straffelovens § 289 ophæves.

Mens rigspolitichefen under henvisning til tilholdenes betydning for politiets efterforskningsarbejde helst så, at bestemmelsen bevarede, havde rigsadvokaten, politidirektøren i København og foreningen af politimestre i Danmark tiltrådt straffelovskommissionens indstilling.

Efter justitsministeriets opfattelse er de med tilholdene forbundne ulemper for de straffede så betydelige, at man under hensyn til tilholdenes forholdsvist ringe effektivitet og til, at det i fornødent omfang vil være muligt på anden måde at følge de pågældendes færd, har fundet det rettest i overensstemmelse med anklagemyndighedens og straffelovskommissionens indstilling, at § 289 ophæves.

Ved lovforslagets *1. behandling* udtalte den socialdemokratiske ordfører (*Edel Saunte*) sin tilfredshed med indholdet på alle punkter. Den større frihed i bedømmelsen af, hvornår *prøveløsladelse* kan finde sted, som § 1 åbner mulighed for, ville efter hendes opfattelse kunne betyde en støtte for *resocialiseringsbestræbelserne*. *Formuleringen af det nye stykke 5 i straffelovens § 42* (lovforslagets § 3) fandt hun meget uklar.

Ved et ændringsforslag i udvalgets betænkning fik det nævnte stykke den affattelse, som er anført ovenfor, uden dog indholdsmæssigt at afvige fra det oprindeligt foreslåede.

Helga Pedersen (V) mente, at den moderne fangebehandling — *resocialiseringsbestræbelserne* — havde stået sin prøve, og at man måtte anerkende dens nødvendighed og hensigtsmæssighed. Hun kunne derfor tilsige en velvillig behandling af lovforslaget i et udvalg, men ønskede under udvalgsbehandlingen en række oplysninger, bl. a. til belysning af spørgsmålet om *løsladelse på prøve* af de til tidsbestemt frihedsstraf dømte, hvilket efter hendes opfattelse var lovforslagets vanskelige punkt.

Erna Sørensen (KF) understregede, at der i hendes parti var delte meninger om, hvorvidt det var rigtigt nu at gennemføre de foreslåede ændringer — ud fra den betragtning, at *resocialiseringsarbejdet ikke hidtil havde haft den ønskede virkning*. Hun frygtede, at den foreslåede bestemmelse om adgang til *prøveløsladelse* på et tidligere tidspunkt end efter straffelovens § 38, stk. 1 (lovforslagets § 1) skulle blive anvendt i for vid udstrækning, og fandt en grundig udvalgsbehandling af lovforslaget nødvendig. Især med hensyn til *forbrydelser mod kønssædeligheden* var der grund til at advare mod ændrelse af *prøveløsladelse*. Hun kunne iøvrigt gå ind for en *ophævelse af straffelovens § 289* (lovforslagets § 6), men udtalte en